

[K. B. Andersen.]

hos det ærede medlem hr. Reedtz-Thott. Her greb vejrguderne dog ind, så mødet måtte forlægges til Næstvedhallen.

Når jeg bringer erindringerne om Christmas Møller-tiden ind i dette billede, hvor jeg indrømmer de ikke rigtig hører hjemme, skyldes det, at det konservative folkepartis såkaldte grå eminence, redaktør Hastrup, for nylig i et interview i Information udtalte, at de konservative i dag høster frugterne af Christmas Møllers indsats, af hans arbejde for at frigøre de konservative „fra alt det, der i dag virker reaktionært“. Mon det er samarbejdet med de uafhængige, redaktør Hastrup havde i tankerne? Har de konservative — eller for så vidt nogen af os — virkelig fantasi til at forestille sig Christmas Møller og det ærede medlem hr. Iver Poulsen arm i arm? Er det konservative folkeparti virkelig stadig Christmas Møllers parti?

I „Bogen om Christmas Møller skrevet af hans venner“ — hvor jeg for resten har ledt forgæves efter et bidrag af det ærede medlem hr. Poul Sørensen — findes en afsluttende artikel af det ærede medlem hr. Poul Møller. Denne artikel slutter med et citat af den sidste artikel, Christmas Møller skrev, en artikel, det ærede medlem hr. Poul Møller betegner som Christmas Møllers „testamente“, en artikel, der ifølge det ærede medlem hr. Poul Møller „fortæller mere om, hvad han var og ville, end lange biografier“. Citatet lyder:

„Hvis jeg havde med aktiv politik at gøre, ville jeg give regeringen virkeligt fair play. Deri ligger jo ikke, at oppositionen skal bøje sig for alt. Principielle krav, regeringen fremsætter, vil man have ret til at gå imod. Men jeg ville i overensstemmelse med folkepartiets traditioner tænke mere på de fattige end på de rige, mere på de boligløse end på dem, der har for mange værelser, mere på den indeklemte husmand og den fattige husmands søn, som også gerne vil have sit eget, end på godsejeren og storproprietæren. Det er klart, at der efter jeres konservative opfattelse er principper, I ikke kan bryde. Når jeg forestiller mig, hvorledes fremtiden kan blive, mener jeg, at det er mest folkelig, demokratisk, dybtgående social politik, som skal føres.“

Er det denne linje, det ærede medlem hr. Poul Møller nu skal til at praktisere sammen med det ærede medlem hr. Iver Poulsen og hans parti?

Det er i øvrigt i samme artikel, Christmas Møller siger — jeg beder om tilladelse til et citat —:

„Politik — det er jo ikke at blive minister. Politik — det er at få den regering, og støtte den og bremse den, hvor det er nødvendigt, landet har behov, at få den rigtige politik fremmet. Og kan nogen være i tvivl om, at vi, med den anskuelsesfordeling, som råder blandt vælgerne, skal have socialdemokratiske ledere i landet. Jeg er det i hvert fald ikke. Og jeg ville, om jeg havde med det konservative folkeparti at gøre, indrette dets politik herefter.“

Der er unægteligt et spring eller et svælg fra disse udtalelser af den tidligere konservative leder til dagens konservative herregårdsmøder, til de stadige konservative forsøg på at lægge offentlig aktivitet, der skal give befolkningen øgede muligheder på det ene og det andet område, for had, til de stadige personangreb, der skal gøre det ud for en politik, og ikke mindst til det af det ærede medlem hr. Poul Møller proklamerede intime samarbejde med de uafhængige.

Men én ting er, hvad de lønmodtagere, de funktionærer og tjenestemænd, som de konservative i ord bejler til, vil sige til denne skarpe højredrejning. En anden og ikke mindre interessant er: hvad siger venstre? Kan venstre — selv et venstre, der på landsmødet for nylig mente at uskadeliggøre Liberal Debat — holde til at acceptere makkerskabet med de konservative i udpræget højreudgave og i tæt samarbejde med de uafhængige?

På venstres landsmøde udtalte det ærede medlem hr. Erik Eriksen ifølge Berlingske Tidende — som motivering for ændringerne i partiets program — jeg beder om tilladelse til et citat —:

„Liberalismens forudsætning er netop evnen til at indstille sig på løsningen af øjeblikkets og fremtidens opgaver. Hvis denne evne ikke er til stede, vil liberalismen ganske enkelt havne i sin modsætning, den klassiske konservatisme.“

Ja, netop.

Derfor er det også berettiget at spørge: